

Στην προκυμαία του ποταμού μας είχε μαζευτεί μεγάλο πλήθος. Στο ποτάμι πνιγόταν ο συνταγματάρχης Σεπούνοφ. Με το στόμα γεμάτο νερό πεταγόταν πάνω μέχρι την κοιλιά, φώναζε και ξαναβούλιαζε. Κοπανούσε ολόγυρα τα χέρια του και ξαναφώναζε να τον σώσουν.

Το πλήθος στεκόταν στην όχθη και κοιτούσε σκυθρωπό.

«Θα πνιγεί», είπε ο Κουζμά.

«Φως φανάρι», συμφώνησε ένας άντρας με τραγιάσκα.

Και πράγματι, ο συνταγματάρχης πνίγηκε.

Το πλήθος άρχισε να σκορπίζει.

[1-6 Ιουνίου 1929]